

Med Hensyn til, at disse Bestemmelser her tillige foreslaaes at skulle faa Anvendelse paa Postbude i Kjøbenhavn og ved Provindsposthusene samt paa Postmestrene ved de bevægelige Postkontorer og Postkonduktører, skal bemærkes: Ifølge den nuværende Ordning have disse Funktionærer (med Undtagelse af de saa, som have lgl. Bestalling) slet intet Krav paa Statskassen, naar de paa Grund af Alder eller Svægelighed se sig nødsagede til at søge deres Afsted. Af deres bestedne Lønning ere de ikke i Stand til at affe saa Meget, at de derfor kunne skaffe sig en endog meget tarvelig Alderdomsforsørgelse, og da deres anstrængende Tjeneste lægger ganske Beslag paa deres Tid, kunne de heller ikke opnaa et saadant Gode ved Hjælp af de Smaaandtægter, som ellers ofte underordnede Bestillingsmænd kunne have ved et eller andet mindre Bierhverv. Disse Funktionærer ville derfor i Almindelighed være henvisste til at søge Hjælp af Indenrigsministeriets Understøttelsesklasse; men dels raader denne over altså begærende Midler til blot at kunne tilfredsstille en ringe Del af de Krav, der saaledes vilde kunne blive Spørgsmaal om at stille til den, dels ere de Bidrag, som ifølge de gjældende Bestemmelser kunne gives af Understøttelsesklassen, saa smaa, at de ville være utilstrækkelige til blot at skaffe de Vedkommende en tarvelig Forsørgelse, og hertil kommer, at denne Hjælp er en Raadesag og derfor, selv om den gives efter et nok saa samvittighedsfuldt Skjøn over de i det enkelte Tilfælde foreliggende Omstændigheder, dog maa siges at fremtræde under en Form, der gjør det lidet tiltalende for en gammel veltjent Bestillingsmand at skulle tage sin Tilflugt til den. At denne Tilstand er uheldig, vil erkjendes, og det ses ikke rettere end, at den indeholder en Uretfærdighed mod disse Funktionærer, idet Staten, der tilfulde tager Nyttens af deres Arbeidskraft, ogsaa maa have en Forpligtelse til, naar de ikke længere kunne udføre deres Tjeneste, at skaffe dem en saavidt mulig sorgfri Alderdom, til hvilket Døds Opnaaelse den heromhandlede Bestemmelse er optagen i Forslaget. — Til Bestemmelsen af de Udgifter, som Forslagets Vedtagelse vil medføre for Statskassen, skal her oplyses, at Antallet af disse Funktionærer, saafremt Bestemmelsen i Lovforslagets § 12 om, at Postbude ved Provindsposthusene skulle ansættes af Staten, vedtages, vil andrage 552, nemlig: 247 Postbude i Kjøbenhavn, 199 Postbude ved Provindsposthusene, 93 Postmestrene ved de bevægelige Postkontorer og 13 Postkonduktører, til hvilke der aarlig udredes et samlet Lønningsbeløb af ca. 522,000 Kr., saaledes altsaa, at Statens aarlige Under-

støttelsesbidrag af 5 pCt. af Lønningen vil udgjøre ca. 26,000 Kr. — At gifte, ikke pensionsberettigede Bestillingsmænd af Postvæsenets Underklasser lide Afkortning i deres Lønning til Forsørgelse af deres eventuelle Enter, er ifkun billigt, og naar i Forslagets Bestemmelse herom Afkortningsprocenten ifkun er sat til 3 pCt. af Lønningen og ikke som ved Bestillingsmændene i 4de Lønningsklasse til 5 pCt., er dette slet under Hensyn til, at de vedkommende Funktionærer antages banffelig at kunne affe et større Beløb af deres aarlige Indtægter.

De Grunde, som ovenfor ere anførte for at lade Staten træde hjælpende til i det Diemed at skaffe Postvæsenets fast ansatte underordnede Bestillingsmænd en Alderdomsforsørgelse, tale ogsaa for, at en lignende Hjælp ydes Landpostbudene. Da disse imidlertid staa i et løsere Forhold til Postvæsenet, idet de ere kontraktmæssig antagne paa kort Oplyselse og imod Bederlag, der fastkættes efter deres Tjenestes Omfang, lader det sig ikke gjøre at ordne dette Forhold for Landpostbudenes Vedkommende som for de ovennævnte Bestillingsmænd; men Forudsætningen maa her blive, at Landpostbudene danne et Forbund, hvis Organisation frembyder den Fasthed, som er fornøden, for at Statshjælpen kan ydes. I Overensstemmelse hermed er der i Paragraf 10 optaget en Bestemmelse om, at der af Statskassen, saafremt de heromhandlede Bude danne en for hele Landet gjældende Forening til Entes- og Alderdomsforsørgelse, skal til en saadan kunne gives et aarligt Tilskud af indtil et Beløb lige med Medlemmernes aarlige Bidrag til Foreningen, dog ikke over 5 pCt. af de vedkommende Postbudes Lønninger. Hvis samtlige Landpostbude indtraadte som Medlemmer i denne, og Tilskudet bestemtes til den højeste Procent, vilde dets Størrelse, da der aarlig anvendes omtrent 1,000,000 Kr. til Lønning af Landpostbude, andrage c. 50,000 Kr.

ad § 11.

Ved nærværende Paragraf er den hidtil bestaaende fortrinnsvis Afgang for visse Militære til, naar de iøvrigt have den fornødne Fagdannelse, at ansættes i visse Bestillinger under Postvæsenet i Overensstemmelse med de ved allerhøjeste Resolution af 29de September 1860 givne Regler fremdeles holdt i Kraft. Dog vil denne Bestemmelse som Følge af de her foreslaaede forandrede Lønninger og Venævnelser fremtidig være at forandre saaledes, at den finder Anvendelse med Hensyn til Postmesterbestillinger paa 1,400 Kr., hvilke svare til de Postexpeditør-